

[Helge Adam Møller]

dende ordning, hvor kompetencen beror i Justitsministeriet, er den bedste. Rådet har alene fået til opgave at pege på den bedste af de øvrige fire muligheder. Jeg er enig i Retsplejerådets konklusion, at det vil medføre de færreste ulemper at give kompetencen til Højesteret, og at denne løsning derfor bør foretrækkes af de fire nævnte, hvis der fortsat – og det understreger jeg – er flertal i Folketinget for, at kompetencen skal væk fra Justitsministeriet.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at efter at have vejet fordele og ulemper op mod hinanden finder Det Konservative Folkeparti, at Justitsministeriet bør bevare kompetencen til at give tredjeinstansbevilling. Ministeriet har nu haft kompetencen i adskillige menneskealdre under ministre af skiftende politisk observans, og det bør efter min opfattelse understreges, at der ikke har været væsentlige indvendinger imod administrationen af denne bevillingsret. Det Konservative Folkeparti finder derfor, at man bør bevare Justitsministeriets kompetence til at meddele tredjeinstansbevilling, og denne holdning er vi jo ikke alene om. Højesteret var enig i dette i 1974 og 1989 og er det også i dag, rigsadvokaten har samme holdning, og jeg kan konstatere, at det store flertal af Folketingets partier en eller flere gange gennem de seneste 13 år har givet udtryk for, at kompetencen burde blive i Justitsministeriet. Det gælder mit eget parti, det gælder Socialdemokratiet, Venstre, De Radikale og CD, og SF har også udtrykt sympati for tanker i den retning.

Jeg håber derfor, at vi under de kommende drøftelser i Retsudvalget kan opnå bred tilslutning til at lade den gældende ordning fortsætte. Samtidig kan vi glæde os over, at gør vi det, får vi også langt den billigste løsning, og det er der jo ingen grund til at kimse ad.

(Kort bemærkning).

**Ole Espersen (S):**

Jeg vil sige, at den konservative ordførers indlæg ikke rent umiddelbart gav et stærkt indtryk af fleksibilitet, når det drejer sig om at skifte standpunkter.

Det er selvfølgelig rigtigt, at i mange generationer har kompetencen ligget hos Justitsministeriet, og da vi selv havde det område under os, argumenterede vi da også for, at dér lå den meget godt. Men vi diskuterede faktisk sagen for et par år siden her i Tinget, og min konklusion

er, at der stadig væk sker forbedringer i retssikkerheden, og at befolkningen i stigende omfang stiller berettigede krav om at føle, at denne sikkerhed er til stede. Det er en af grundene til, at jeg mener, man godt kan skifte holdning her. Men i øvrigt føler jeg ikke, at forudsætningerne, grundlaget for diskussionen i 1989, er ændret; det burde i hvert fald ikke begrunde, at vi skulle skifte holdning.

Så har jeg kun den bemærkning til hr. Helge Adam Møller, at hvis man vil opfatte et nævn som en slags sidedomstol, vil det jo sige, at Justitsministeriet i øjeblikket er en sidedomstol. Og det må dog være endnu mere betænkeligt, for ministeriet er jo den udøvende myndighed. Jeg kan ikke lide udtrykket en sidedomstol, jeg mener heller ikke, det er rigtigt, men ville det ikke være bedre, at det var et helt uafhængigt organ, der var en sidedomstol?

(Kort bemærkning).

**Helge Adam Møller (KF):**

Kun to bemærkninger. Med hensyn til udtrykket en sidedomstol redegjorde jeg jo kort for sagen og understregede ganske rigtigt, at Justitsministeriet heller ikke efter min opfattelse er den ideelle løsning. Men problemet er, at der ikke findes nogen ideel løsning, og derfor går hele opgaven ud på at lægge kompetencen hos den af de 4-5 myndigheder, der har været nævnt, hvor det vil medføre de færreste ulemper.

Det interessante ved beslutningsforslaget i 1989, hvor et flertal udtalte, at det burde væk fra Justitsministeriet, er jo, at dette flertal ikke er enig om, hvor det skal hen. Og derfor kunne man jo godt tænke sig, at en fornyet drøftelse, hvor vi også tager hensyn til alle Retsplejerådets argumenter og vurderinger, alligevel resulterer i, at det vil være det bedste, medføre de færreste ulemper, at bevare kompetencen, hvor den er nu. Det var den drøftelse, jeg lagde op til, men jeg erkender, at der er ingen ideelle løsninger på dette problem.

**Svend Aage Jensby (V):**

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Ole Espersen, at i Venstre regner vi ikke slaget om at flytte kompetencen fra Justitsministeriet til et andet organ for at være tabt. Og vi vil blive ved med at kæmpe for, at der ikke sker nogen ændring, indtil et flertal bestemmer noget andet.